

„Telo žiada proti Duchu“

21

„Od slávy k sláve“

Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľudom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Dobrý večer priatelia. Som rád, že vás tu opäť vidím. Ďakujem, že ste prišli, aby sme mohli pokračovať v **usilovnom štúdiu tej najdôležitejšej práce, aká bola kedy ľudom zverená, v budovaní charakteru.** Ed, s. 225.3 {Výchova, s. 195} Včera sme mali dôležitý deň a zamerali sme sa na úlohu spolupráce, ktorou je ovládanie mysle. Naša úloha spolupráce je pravdepodobne najstručnejšie a najpresnejšie zhrnutá v slovách múdreho muža: „**Stráž si svoje srdce nadovšetko!**“ {Prís 4,23} Toto zdôvodňuje ďalej: „**Lebo ako človek zmýšľa vo svojej duši, taký je.**“ {Prís 23,7} Tam je charakter, srdce je intelekt a emócie, čo zahŕňa myšlienky a pocity. A **myšlienky a pocity spoločne tvoria morálny charakter.** {5T 310.1} Preto, ak máme byť **premenení obnovou mysle,** {Rim 12,2} ak sa máme naučiť myslieť a cítiť ako Ježiš, v čom vlastne spočíva podstata budovania charakteru, potom sa musíme naučiť: „**Strážiť si svoje srdce nadovšetko.**“ {Prís 4,23} Čo je samozrejmé.

A povedali sme, že cieľ ovládania mysle nám určuje Božie Slovo. **Máme prinášať,** čo? „**Každú myšlienku do zajatia poslušnosti Krista.**“ {2 Kor 10,5} Je to vysoká méta. Počujem „amen“? {Amen.} Je to vysoká méta. Povedali sme niekoľko dôvodov, prečo je našou povinnosťou - **strážiť si srdce nadovšetko.** Nemôžeme si ich teraz zopakovať. No prišli sme k záverom, pri tomto štúdiu, že je nemožné, aby to prirodzený človek dokázal. Faktom je, že prirodzený človek nedokáže priniesť, čo i len jednu myšlienku do zajatia poslušnosti Krista. Ako to vieme? Lebo to Písmo hovorí. „**Zmýšľanie tela je,**“ čo? „**nepriateľstvom voči Bohu, lebo sa nepodriaduje zákonu Božiemu; lebo sa ani nemôže podriadiť.**“ {Rim 8,7}

Takže, čo je riešením? Moji milí priatelia, jediný spôsob, ako si budeme schopní „**strážiť svoje srdce nadovšetko,**“ je dostať nové srdce, amen? {Amen.} No išli sme ďalej a uvedomili sme si, že nové srdce nedostaneme, ak oň nebudeme prosiť a nebudeme oň prosiť, ak si neuvedomíme že ho potrebujeme. A tak sme... Strávili sme nejaký čas tak, že **zákon bol naším učiteľom,** {Gal 3,24} však? Nechali sme zasvietiť jeho laserový lúč do jadra našej osobnosti, aby nám osvietil koreň problému hriechu. Sme dosť dobrí v rozoznávaní ovocia, pretože je to v rozsahu správania, kde dovidíme. Ale koreň leží pod povrchom, a žiada si to schopnosť duchovne rozlišovať, aby sme videli pod povrch. **Sebecké srdce, ktoré sme zdedili, je tým koreňom.** {LHU 326.4} A keď objavíme koreň, potom uvidíme celý problém hriechu.

A keď uvidíme celý problém hriechu, budeme hľadať úplné riešenie hriechu.

Zatiaľ čo nás zákon vedie, Baránok nás pritahuje. {1 SM 341.2} A keď prídeme k úpätiu kríža, budeme volať spolu s Dávidom, nielen o odpustenie svojich hriechov, ale o čo ešte? „**Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.**“ {Ž 51,12} Tam sme skončili. Boh vám žehnaj, mnohí z vás, ak nie všetci, ste ochotne vyšli po našej výzve, čím ste vyjadrili vašu túžbu po novom srdci. A všetkým, ktorí skutočne hľadajú to srdce, viem, že Boh splnil svoje novozákonné zaslúbenie. Je dvojité: „**Dám svoje zákony,**“ kam? „**...do ich mysle a napíšem ich na ich srdcia.**“ {Žid 8,10} - myšlienky a pocity - „**...a na ich hriechy a na ich bezzákonné skutky viacej**

nespomieniem...“ {Žid 8,12} Pozrite, novozákonné zaslúbenie spĺňa dvojitú potrebu: Odpustenie hriechov, ale aj nové srdce, ktoré nám pomôže získať víťazstvo nad HRIECHOM, tou sebeckou prirodzenosťou.

Čomu sa budeme venovať dnes večer? Dnes večer máme veľmi, veľmi dôležité štúdium, Boh vám žehnaj. Je potrebné aby sme sa zamerali a došli k poznaniu protichodného činiteľa, s ktorým budeme musieť zápasiť, dokonca aj ako znovuzrodení kresťania, ak chceme byť schopní, strážiť si svoje srdce nadovšetko a byť premenení obnovou svojich myslí. Tam je protichodný činiteľ. Čo je to? Názov tejto lekcie vám k tomu môže poskytnúť kľúč: „Telo žiada proti Duchu.“ Čo to znamená? Toto je téma, ktorou sa budeme zaoberať. Ale duchovné veci sú iba, čo? Duchovne rozlíšiteľné. Takže predtým, ako budeme pokračovať, predtým ako sa odvážime otvoriť Božie Slovo, musíme sa zastaviť a urobiť, čo? Otvoriť svoje srdcia a pozvať Ducha Svätého, aby vstúpil. Pripojíte sa ku mne, ako je našou praxou, na krátku chvíľu na kolenách? A keď sa budete modliť za seba, prosím, túžim po vašich modlitbách. Modlite sa aj za mňa.

Otče môj na nebesiach, v mene Ježiša Krista, opäť prichádzam v svojom mene a v mene svojich krvou vykúpených bratov a sestier, v prvom rade, aby som Ti poďakoval za tú prednosť, že Teba môžeme volať Otcom. Je to také dobré, patriť Tebe. Ty sa tak dobre staráš o svoje deti. Ale Otče, prichádzame, aby sme dostali ten najcennejší dar práve teraz, a to je dar Ducha Svätého. Vylej Ho prosím Ťa na nás. Musíme pochopiť, čo je to, čo nám oponuje v snahe získať charakter, aký mal Kristus, ale aby sme k tomu došli, musíme vedieť duchovne posudzovať. Takže Ťa prosím Otče, vylej na nás Svätého Ducha, lebo len On môže oživiť a posilniť naše mentálne a duchovné schopnosti a uspôsobiť nás k tomu aby sme pochopili pravdu rozumom, zamilovali si ju celým srdcom a podriadili sa jej vôľou. Otče, prosím Ťa, skrze zázrak milosti použi túto hlinenú nádobu a dovoľ mi byť prostriedkom, cez ktorý bude prúdiť požehnanie pravdy. Splň túto prosbu, lebo prosím v Ježišovom mene. Amen.

Môžeme mať nové srdce, ktoré dostaneme, po prosbe na úpäti kríža. Amen? {Amen.} To sa dá ovládať, chvála Bohu. Chcel som sa s vami podeliť o jeden výrok na konci 20. lekcie, ale znova sme boli v časovej tiesni, ako obyčajne. Nachádza sa na spodku strany 44. Review and Herald, 17. máj 1887: „**Keď je Boží zákon napísaný v srdci, prejaví sa to v čistom a svätom živote. Božie prikázania nie sú mŕtve slová. Sú duch a život, prinášajú predstavivosť a dokonca aj myšlienky do podriadenosti Kristovej vôli. {2 Kor 10,5} Srdce na ktorom sú napísané, bude strážené nadovšetko, lebo z neho pochádza život.**“ {Prís 4,23}

Jedine aké srdce bude strážené nadovšetko? Jedine nové srdce, ktoré je riadené láskou, alebo duchom lásky. Jedine také srdce bude strážené nadovšetko. No čo musím poďakovať milí priatelia, je to, že dokonca aj nové srdce si vyžaduje plnú ostražitosť. Vyžaduje si čo? Plnú ostražitosť. Pozrite, po prvýkrát máme schopnosť, ovládať svoje myšlienky a pocity, keď dostaneme to nové srdce. Ale prosím, pochopte, že robiť to nie je ani ľahké, ani automatické. Stále to vyžaduje, čo? Plnú ostražitosť.

Teraz, mojou otázkou je: Čím je to, že dokonca aj nové srdce si vyžaduje plnú ostražitosť? Z dôvodu zostávajúceho, hoci už nie prevládajúceho protichodného činiteľa, nazývaného telo. Sme v tom zajedno? Prečo si dokonca ešte aj nové srdce vyžaduje plnú ostražitosť na zvládnutie aktivít našich myšlienok a pocitov? Z dôvodu zostávajúceho, hoci už nie prevládajúceho protichodného činiteľa, nazývaného „telo“.

A to je názov nášho štúdia: „**Telo žiada proti Duchu,**“ a je to prevzaté z **Galat'anom 5,17**. Pozrite sa na ten verš so mnou. Začnime od **16. verša**. Pavol hovorí: „**Ale hovorím: Chod'te Duchom;**“ Zastavme sa: „**Chod'te Duchom.**“ Koho zrejme oslovuje týmto nabádaním? Tých, ktorí sa narodili z Ducha, správne? Nikto nemôže chodiť, ak sa nenarodil. Nemôžete chodiť v Duchu, ak ste sa nenarodili z Ducha. Takže Pavol to adresuje tým, ktorí vykonali tú púť k úpätiu kríža, ako my včera, vedení zákonom, priťahovaní Baránkom a volali sme úprimne: „**Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov**

priameho ducha v mojom vnútri.“ {Ž 51,12} Hovorí k tým, ktorí sa znovu narodili a dostali nové srdce. Jedine oni sú schopní chodiť v Duchu. Sme v tom všetci zajedno? Všimnite si ďalší riadok: „**Ale hovorím: Chod'te Duchom a nebudete,**“ - mať- ? „...**žiadosti tela?**“ Hovorí toto?

Nech sú požehnané vaše srdcia, nedajte sa nachytať. Sledujte ma pozorne – berte ma na zodpovednosť za správne čítanie Písma. Hovorí toto? *Chod'te Duchom a nebudete MAĽ žiadosti tela?*

Nie, on hovorí: „**Chod'te Duchom a nevykonáte,**“ čo? „...**žiadosti tela.**“ Je v tom rozdiel? Áno, je v tom rozdiel. Čo je to? Moji drahí priatelia, je to jednoduchý fakt, že znovuzrodený kresťan má ešte stále telesné žiadosti. No buď Bohu chvála, znovuzrodený kresťan ich už viacej nemusí splňať. Amen? {Amen.} Prosím, uvedomte si, že keď sa znovu narodíme, máme potom dve prirodzenosti. Rozumiete tomu? Keď sa prvýkrát narodíme máme len, čo? Jednu prirodzenosť, je to telesná prirodzenosť. „**Čo sa narodilo z tela, je telo,**“ {Ján 3,6} a to je jediná prirodzenosť, ktorú máme, kým sa nenarodíme znova. Ďalej: „**Čo sa narodilo z Ducha je Duch.**“ {Ján 3,6} Ale prosím, uvedomte si, že keď získame duchovnú prirodzenosť, máme ešte stále ľudskú, alebo telesnú prirodzenosť. Ona už viac nemá nás, ale my ešte stále máme ju. Už nám viac nevládne, ale pre vaše dobro, buďte si vedomí, že ju stále máme. Sme v tom zajedno?

Všimnite si, ako jasne to Pavol vysvetľuje. A majte na pamäti, že tu hovorí o skúsenosti znovuzrodeného kresťana. „**Chod'te Duchom a nevykonáte žiadosti tela. Lebo telo žiada proti Duchu a Duch proti telu, lebo to sa jedno druhému protiví; aby ste nerobili to, čo by ste chceli.**“ {Gal 5,16-17}

Teraz mi tu dovoľte niečo poznamenať. V gréčtine slovo, ktoré je preložené ako „žiada,“ čo myslíte, v akom je čase? V prítomnom činnom čase. Inými slovami, Pavol tu doslovne hovorí o kresťanoch: „**Lebo telo si,**“ čo? „**neustále žiada proti Duchu a Duch si neustále žiada proti telu.**“

Počuli ste čo som povedal? Duch si neustále, čo? Žiada. Prosím, pochopte tu niečo veľmi dôležité. Keď vy a ja používame toto slovo „žiadostivosť“ obyčajne myslíme na sexuálnu vášeň, však? No pre Gréka a v Gréckom jazyku, hoci sa to používalo ako taká narážka, to malo oveľa všeobecnejší význam, a jednoducho to znamenalo silné túžby. Jednoducho to znamenalo, čo? Silné túžby, vášne. Preto Pavol hovorí, že **Duch žiada proti telu.** Duch má silné túžby – duchovná prirodzenosť, to nové srdce. A telesná prirodzenosť má tiež silné túžby a tie sa, čo? **Tie sa navzájom jedna druhej protivia.** Čo to znamená protivíť sa? Že sú úplne opačné. A my sa ako kresťania, moji drahí priatelia, budeme musieť zaoberať týmto protichodným činiteľom. Dostávame nové srdce, ktoré má nové túžby, no máme ešte stále starú prirodzenosť, ktorá je v protiklade s novými túžbami. Sledujete to? Ustavične sme v protiklade s novými túžbami a budeme musieť rozoznať ten protichodný činiteľ, a čo je najdôležitejšie, budeme sa ho musieť naučiť prekonávať. Budeme sa musieť naučiť, ako odmietnuť „**žiadosti tela.**“ Ešte stále ich máme, no Bohu buď chvála, nemusíme ich už viacej, čo? Splňať, oddávať sa im, podriaďovať sa im.

A mimochodom, práve odtiaľto pochádza pokušenie. Je to tá nižšia, skazená prirodzenosť, nazývaná telo. Je kresťan vystavený pokušeniu? No samozrejme. A odkiaľ pokušenie pochádza? **Jakub 1,14:** „**Ale každý je pokúšaný od svojej žiadosti, vyvlačovaný a vábený.**“ „**Od svojej žiadosti.**“ Áno, aj satan sa podieľa, určite. No satan nás pokúša podnecovaním a miešaním tých sebeckých, zvrhých chůťok a vášní našej nižšej prirodzenosti. A práve toto musíme urobiť v tomto bode. Poďme sa uistiť, že dobre rozumieme, čo to „**telo**“ je, dobre? „...**telo žiada proti Duchu.**“ Čo je to telo? Je to tá hmota, ktorá lipne k mojim kostiam ako taký biedny kabát? Hovorí doslova o mäse? Nie. Samozrejme, úzko to súvisí s touto hmotou, a je to s ňou dôverne prepojené, ale nie je to totožné s tou hmotou, ktorá prilieha k mojim kostiam. Čo je to? Máme tu inšpirovanú definíciu z knihy, ktorej cena je hodna koľko váži. Je to z knihy **Adventist Home, s. 127.** Počúvajte pozorne: „**Nižšie vášne majú svoje sídlo v tele a pracujú skrze neho.**“ Pozastavme sa tu.

Vidíte prečo hovorím, že to dôverne súvisí s touto hmotou? **Nižšie vášne majú svoje, čo? Svoje sídlo v tele a pracujú skrze neho.**

Čítam ďalej: „**Slová ,telo,**“ v úvodzovkách, „**alebo ,telesný,**“ opäť v úvodzovkách, „**alebo ,telesná žiadostivosť,**“ opäť v úvodzovkách, „**predstavujú tú našu nižšiu skazenú prirodzenosť; telo,**“ bez úvodzoviek, tá hmatateľná vec, „**...telo, samo o sebe nemôže konať proti vôli Božej.**“ Vidíte, čo nám tu práve bolo povedané? Môže táto doslovná hmota, priliehajúca k mojim kostiam, konať proti vôli Božej? Nie. Ale čo s „telom“ v úvodzovkách? ...ktoré má svoje sídlo v nás a koná skrze neho - cez hormonálny systém, cez nervový systém. Má schopnosť pracovať proti vôli Božej? Milí priatelia, to je to jediné, čo robí. Je nenapraviteľne proti Božej vôli, lebo je sebecké do špiku kostí! Zachytili ste to?

Naša prirodzenosť, nižšia prirodzenosť, ktorú dostaneme ako dedičstvo od našich padlých rodičov, je zvrátená. A **podstatou zvrátenosti je čo? Sebeckvo. {ST, 25. dec. 1901 č. 9}** Keď sa ľudská prirodzenosť stala zvrátenou, došlo k **morálnemu úpadku {1MCP 228.1}**, zvrátenie všetkých našich schopností. Toto sa volá zvrhlosť. A všetky tieto úžasné božské schopnosti, ktoré sa pred pádom používali na vzdanie slávy Bohu a boli Bohu- milé a mali sklon jedine k tomu; keď sa stali zvrátenými, keď sa nakazili a morálne narušili sebeckvom; odvtedy majú dedičný sklon uspokojovať a byť použité na slávu, koho? Seba! Seba samého.

A kedy sa to stalo? Stalo sa to pred 6000 rokmi, v záhrade Eden. Pred 6000 rokmi. Teraz sa to pokúsme spoločne pochopiť. Je to veľmi dôležité. Človek mal vždy nižšiu prirodzenosť, dokonca aj pred pádom. Človek mal nižšiu, alebo telesnú prirodzenosť. Toto mal spoločné s ríšou zvierat. No človek sa odlišuje od ríše zvierat v tom, že mu Boh dal aj vyššiu prirodzenosť, ktorá ho urobila podobným Bohu, a to spôsobom, ktorý ríša zvierat nemá. A táto vyššia prirodzenosť zahŕňa ľudské vedomie, ľudskú schopnosť odôvodňovať, pamätať si, oceňovať, robiť rozhodnutia na základe porozumenia Božej vôli. Toto sú všetky funkcie vyššej prirodzenosti. A človek mal s vyššou prirodzenosťou, ovládať svoju nižšiu prirodzenosť a udržiavať ju v súlade s Božou vôľou. A pokiaľ vyššia prirodzenosť človeka zostala podriadená Božej autorite, bol schopný udržiavať perfektnú kontrolu nad svojimi chuťami a vášňami. A používal ich iba zákonným spôsobom, ktorý napomáhal len jeho zdraviu a šťastiu. A podľa Božieho úmyslu mal byť človek vždy takýto. Rozumiete tomuto obrazu? Človek nemal zvrátené chute, alebo vášne a so svojou vyššou prirodzenosťou, podriadenou Bohu, mal dokonalú kontrolu nad svojimi chuťami a vášňami nižšej, alebo telesnej prirodzenosti.

Teraz, čo sa stalo pri páde? Niečo veľmi zásadné. Čo to bolo? Satan prichádza k našim prvým rodičom a apeluje na tri kategórie túžob tej nižšej prirodzenosti. Ak si pamätáte, už sme to spomínali, 1. **Mojžišova 3,6: „A žena videla, že je strom dobrý na jedenie,**“ čo je to? **Žiadosť tela {1 Ján 2,16}**, to je to, čo sa tam stalo, žiadosť tela. „**...a že je žiadosťou očiam,**“ čo je to? Žiadosť... Ktorá sa teraz po páde stáva **žiadosťou očí. „...a že je to prežiadúcný strom, aby urobil človeka rozumným,**“ čo je to? To je to, čo sa stalo po páde, **pýcha života.**

No keď satan apeloval na tých, čo mali pred-pádovú prirodzenosť, neboli všetci skazení, či áno? Neboli sebeckí a hriešni. Sme v tom zajedno? Avšak keď uspel v tom, že sa začala oddávať túžbam v tých troch oblastiach, Bohom zakázaným spôsobom, teda **jedením zakázaného ovocia, {1Moj 3,17}** čo sa stalo s tými túžbami? Dve veci: Stali sa zvrhlými, morálne narušenými, pretože boli nakazené duchom, alebo princípom sebeckva.

A po druhé, získali prevahu v ľudskej prirodzenosti.

Aké dve veci sa stali pri páde? Nižšia prirodzenosť sa stala zvrhlou; teda nižšou, skazenou prirodzenosťou. A po druhé, čo sa stalo? Získala prevahu v ľudskej prirodzenosti. A teraz sme, ako Biblia hovorí, „**telesne zmýšľajúci.**“ {Rim 8,6} Čo to znamená? Znamená to, že teraz počúvame, alebo poslúchame diktát tela. Sme týraní touto nižšou, skazenou prirodzenosťou. Pretože od pádu, nielen že sa stala zvrhlou, ale **získala tiež prevahu. {AH 64.3}** Sme v tom všetci zajedno? Preto sa rodíme do tohto

sveta s touto prirodzenosťou. Rodíme sa s telesnou prirodzenosťou, tou sebeckou, dedične a morálne narušenou, zvrátenou prirodzenosťou, rodíme sa s ňou v prevahe nad svojimi vyššími schopnosťami. A hoci ešte stále máme vyššie schopnosti, napríklad svedomie, nie sme schopní získať prevahu nad našou telesnou prirodzenosťou v sebe a samy zo seba. Nemáme toľko síl. **Bez Neho nemôžeme nič robiť.** {Ján 15,5} Môžeme túžiť stať sa lepšími a konať lepšie. Môžeme cítiť vinu, že konáme zle. Ale bez Božej pomoci nie sme schopní dosiahnuť víťazstvo a moc nad našou telesnou prirodzenosťou. Sme v tom zajedno? Naša ľudská prirodzenosť tyranizuje našu duchovnú prirodzenosť. Tá vládne, hoci duchovná prirodzenosť ešte stále, čo? Zostáva, dokonca aj v padlom človeku.

Až kým, pravdaže - a musím sem vložiť tento podmieňujúci činiteľ - úmyselným pôžitkárstvom človek úplne nezničí aj zvyšky svojho svedomia. A potom je už len celkom telesný. A práve toto je mimochodom stav, ktorý ľudstvo dosiahlo pred potopou, keď „**všetko, čokoľvek vytvorili myšlienky jeho srdca, bolo len zlé po všetky dni.**“ {1Moj 6,5} A moji drahí priatelia, človek sa znovu rýchlo približuje k tomu stavu. „**Ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude i vo dňoch Syna človeka.**“ {Luk 17,26} No ešte stále je dosť takých, čo majú ostatky duchovnej prirodzenosti. **Obraz Boha je „poškodený a takmer zničený,**“ Ed, s. 15.2 {Výchova, s. 13} slovami inšpirácie, ale nie úplne. Sledujete to?

No hoci zostáva, nie je schopný, čoho? Vládnúť, keď nemá Božiu silu. A kde dostaneme tú Božiu silu? Božiu silu dostaneme, keď pôjdeme k úpätiu kríža a budeme kričať, čo? „**Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri.**“ Keď to urobíme, čo urobí Boh? Zrýchli a nabudí naše, až dosiaľ utláčané duchovné schopnosti. A splnomocní, zušľachtí ich, a umožní im získať, čo? Nadvládu. Sledujete to? Teraz sme tými, ktorých Biblia zaraďuje ako duchovne zmýšľajúcich a už nie ako telesne zmýšľajúcich. Už si viac nemusíme všimáť alebo poslúchať diktát tela. Teraz sme už duchovne zmýšľajúci. Teraz už máme silu všimáť si alebo poslúchať diktát Ducha Svätého, skrze svoje svedomie. Sme v tom zajedno?

No je tu otázka, drahí priatelia: Keď sa uskutoční táto nadprirodzená zmena, čo sa stane s telesnou prirodzenosťou? Jednoducho sa stratí? Prestane existovať, už nás nebude viacej otravovať? Nie, vôbec nie, stále zostáva. Teraz dávajte pozor, už nevládne, ale stále zostáva. Už viac nedominuje, ale pre vaše dobro, buďte si vedomí, že ju stále máme. Sme v tom zajedno? V mojej domácnosti už viac nevládne, vládne Ježiš Kristus. No naďalej zostáva.

A tu je to, čo každý musí pochopiť, že hriešna prirodzenosť, tá telesná prirodzenosť, a Biblia ju nazýva „**starý človek,**“ {Rim 6,6} nie je ochotná len tak zostať, však? Chce čo? Vládnúť. Nie je ochotná len tak zostať, chce dominovať. Chce získať kontrolu nad vašim životom, a mojím tiež, a je neustále poháňaná a povzbudzovaná to robiť. Kým? Satanom a všetkým čo je vo svete a zo sveta. A moji drahí priatelia, práve sme identifikovali protichodný činiteľ. S tým musíme bojovať, musíme byť proti tomu. **Manuscript Release, zv.10, s. 288: „Naše prirodzené sklony,**“ naše čo? „**Naše prirodzené sklony,**“ po páde, kvôli tomu, čo sa stalo pred 6000 rokmi v záhrade Eden... „**Naše prirodzené sklony, ak nie sú napravované Božím Duchom Svätým, majú v sebe semená morálnej smrti. Telo so všetkými svojimi nutkaniami, žiada proti Duchu a Duch proti telu.**““ Prepáčte.

Pozrite, už viac nemáme to, čo mali naši prví rodičia a to je sväté telo. Čo mali naši prví rodičia? Sväté telo. Samozrejme, Boh ich stvoril svätými. A mali chute a vášne, ktoré boli prirodzene v dokonalej harmónii s Božimi svätými zákonmi. Mali vyššie schopnosti, ktoré boli plne podriadené Božiemu svätému zákonu a dokonale riadili tieto prirodzené chute a vášne, takže nemali žiadne sklony a boli ustavične riadené a udržiavané v súlade. No odkedy človek zhešil, všetko sa zmenilo. Jeho nižšia prirodzenosť už nie je svätá. Je zvrhlá, poškvrnená a narušená sebeckosťou. Sme v tom všetci zajedno? A hoci tá prirodzenosť už po obrátení ďalej nevládne, tá prirodzenosť ešte stále, čo? Zostáva, a preto musíme byť stále na stráži, stále na stráži.

Peter nás v **1 Petr 2,11** nabáda: „**Milovaní, napomínam vás...**“ Počujete tú úzkosť a vážnosť v jeho hlase? „**Milovaní, napomínam vás ako pohostínov a pútnikov, aby ste sa zdržali,**“ čoho? „**...telesných žiadostí, ktoré bojujú proti duši.**“ Hovorí k znovuzrodeným kresťanom, však? Vie, že ešte stále majú, čo? Telesné žiadosti. Lebo telo neustále žiada proti Duchu, dokonca aj u znovuzrodeného kresťana. A preto ich nabáda z celého srdca: Prosím „**zdržiavajte sa telesných žiadostí, ktoré,**“ čo? „**...bojujú proti duši.**“ Vidíte, je to túžba starého človeka, a jeho spojencov z kráľovstva temnoty, zosadiť Ježiša Krista, bojovať proti našej duchovnej skúsenosti a znova získať nadvládu v našich životoch. Musíme byť nepretržite na stráži.

Teraz, táto žiadostivosť, táto telesná žiadostivosť, ktorej sa musíme zdržať, čo zahŕňa? A prosím, pochopte ten široký význam tohto slova. Inšpirácia nám v tom pomôže. **Review and Herald, 28. júl 1891:** „**Táto žiadostivosť, sa nesmie chápať len ako výraz pre nemravnosť, ale ako,**“ čo? „**...všetky nezákonné túžby, ambície, túžba po moci, túžba po chvále od ľudí. To zahŕňa všetky túžby sebeckého srdca.**“ Je to pekne zhrnuté, že? Celkom obsiahle. „**...všetky túžby sebeckého srdca.**“

Teda pri obrátení, áno, dostaneme nové srdce, duchovnú prirodzenosť. No prosím, uvedomte si, že ešte stále máme tú starú, telesnú prirodzenosť. Máme sebecké srdce so sebeckými sklonmi a túžbami. A máme byť neustále na stráži proti nim. **Testimonies {Svedectvá} zv. 5, s. 397:** „**Musíme viesť ustavičný boj proti sebeckému a skazenosti ľudského srdca.**“ Vidíte, máme dve srdcia, máme dve prirodzenosti. Len jedna môže vládnuť. Tá druhá zostáva. A čo teda musí kresťan neustále strážiť, a proti čomu bojovať? **Testimonies {Svedectvá} zv. 5, s. 397:** „**Musíme viesť ustavičný boj proti sebeckému a skazenosti ľudského srdca.**“ Iný výrok, **Manuscript Release, zv. 21, s. 158:** „**Boží ľudia nesmú dôverovať svojej nižšej prirodzenosti.**“ Neverte jej ľudia. „**Boží ľudia nesmú dôverovať svojej nižšej prirodzenosti. Musia bojovať proti telesným túžbam. Zlé srdce nedôvery, nepretržite bojuje s Božími zámermi, vábi dušu preč od Kristovho boku na zakázané chodníčky.**“

Pozrite moji drahí priatelia, potom v kresťanskej skúsenosti prvotným protichodným činiteľom, nepriateľom číslo jeden, s ktorým musíme bojovať, je čo? Je to naša vlastná sebecká prirodzenosť; naše ja. Je to čo? Naše ja. Prosím, uvedomte si to. Pozrite, väčšina kresťanov si myslí, že nepriateľom číslo jeden je satan. Áno, satan je strašný nepriateľ, ale prosím pochopte, že nepriateľ, ktorého sa musíme báť najviac je ten, ktorý sídli priamo uprostred tábora. Je to ten starý človek, ktorý stále zostáva a je prirodzene spojený a v dokonalej harmónii so satanom a ríšou temnoty. A **on je**, mimochodom, **najľstivejší nadovšetko a zúfalo hriešny.**{**Jer 17,9**} Vie sa dobre maskovať a budete si myslieť, že oddávať sa mu nie je nič zlé, ale že je to správne. Prosím, dávajte pozor; nedôverujte mu. Páči sa mi, čo k tomu hovorí inšpirácia: „**Boží ľudia nesmú dôverovať svojej nižšej prirodzenosti.**“ Buďte veľmi, veľmi opatrní ohľadom svojich túžob, ktoré prúdia z vášho vlastného srdca, vášho sebeckého srdca.

Nasledovný výrok krásne zahŕňa to, o čom sme práve hovorili a chcem vám ho prečítať. Nájdete ho v **Acts of the Apostles, s. 476 a 477 {Poslovia nádeje, s. 285}** „**Kresťan však práve na základe tejto skúsenosti...**“ Stop. V tomto kontexte sa tá skúsenosť vzťahuje na obrátenie, dobre? Na púť k úpätiu kríža, kde dostaneme nové srdce. „**Kresťan však práve na základe tejto skúsenosti nemôže nečinne zložiť ruky a uspokojiť sa s tým, čo preňho Kristus vykonal.**“ Prečo? „**Kto chce vojsť do duchovného kráľovstva, zistí, že všetky sily a vášne hriešnej prirodzenosti,**“ O čom tu hovoríme? O tele. „**...všetky sily a vášne hriešnej prirodzenosti, zaštitené silami ríše temnoty,**“ Kto je to? Satan a celé jeho vojsko. „**...sa proti nemu postavili.**“ Fíha, aký desivý protichodný činiteľ, drahí priatelia! Tí čo sú obrátení zistia, čo? Zistia, že ten starý človek v spojení s ríšou temnoty, sú v opozícii, sústredení proti nim. Skutočne obrátení to zažijú. Čítam ďalej: „**Deň čo deň musí obnovovať svoje posvätenie a dennodenne bojovať,**“ proti čomu? „**...proti zlu.**“ Každý deň! Teraz, čo je to zlo, s ktorým musíme špeciálne bojovať? Páči sa mi čo nasleduje. Pomôže nám to pochopiť, proti čomu stojíme. „**Staré návyky a vrodené sklony k zlému ho budú chcieť ovládnuť, a preto musí byť veľmi obozretný, ak chce nad nimi v Kristovej moci zvíťaziť.**“ Moji drahí priatelia, je to desivý protichodný činiteľ. Ale

chvála Bohu, lebo Ten, ktorý je s nami je väčší než ten, ktorý je proti nám. Počujem „amen“? {Amen.} No bude to vyžadovať nepretržitý boj v Kristovej sile, získať a udržiavať víťazstvo nad **starými zvykmi** a čím? **Dedičnými sklonmi**. To je to zlo, s ktorým musíme denne bojovať ako znovuzrodení kresťania.

Popracujte so mnou na tomto: **staré zvyky a dedičné sklony**. Vo svetle faktu, že toto je to, čo znovuzrodený kresťan musí prekonávať a že toto je to, čo stojí proti nemu, či proti nej - každý deň po obrátení, uvedomujeme si, že jeden kresťan môže mať oveľa intenzívnejší protichodný činiteľ v porovnaní s iným? Dokážete si to uvedomiť? Ak sú to **staré zvyky a dedičné sklony**, uvedomujete si, že niekto môže mať výrazne mocnejšieho a aktívnejšieho starého človeka, s ktorým musí bojovať, než niekto iný?

Budem to ilustrovať. Zoberme si takého Jakuba, dobre? Neberte to osobne, ak je tu medzi nami nejaký Jakub, je to len pre ilustráciu. Takže vezmeme si Jakuba. Jakuba splodili bezbožní rodičia, veľmi pôžitkárski rodičia. A podľa zákonov dedičnosti, Jakub dostal hrozné dedičstvo. Má nadmerný sklon k zlu v presne rovnakých oblastiach, ako jeho rodičia. Je to dedičný činiteľ, moji drahí priatelia. Vidíme to ilustrované na tzv. „*narkomanských detí*“. Počuli ste už o tom? Deti, ktoré sa rodia závislé od „*drog*“, pretože im holdovali? Nie, lebo ich matka tomu holdovala, a oni to zdedili. A to je len jedna ilustrácia z oblasti telesných závislostí, kde je to viac viditeľné. Ale moji drahí priatelia, existujú oveľa zákernejšie sklony a inklinácie, ktoré sú prenášané zákonom dedičnosti. Jakub bol podľa zákona dedičnosti veľmi znevýhodnený, už odo dňa narodenia. Presnejšie môžeme povedať, od momentu jeho počatia.

Teraz sledujte: Obyčajne tí istí bezbožní rodičia, ktorí tak veľmi znevýhodnili Jakuba cez zákon dedičnosti, ho znevýhodňujú ďalej tým, že neuplatňujú Božiu disciplínu pri jeho výchove, správne? Obyčajne. Takže úbohý malý Jakub, on je, viete... mama si nechce odoprieť žiadny čas pre seba, takže, čo urobí? Kúpi veľký televízor, Jakuba posadí pred neho a nechá ho pozeráť čokoľvek. **A nepriateľ sa naozaj dobre baví, keď programuje do jeho detskej vnímavej mysle všetky druhy svinstva.** {AH 284.2} Keď Jakub trochu povyrastie, ide von, behá po okolí; má dovolené hrať sa s kýmkoľvek a tak preberá všetky druhy zlých zvykov od svojich bezbožných spoločníkov a tieto zdedené sklony sa stanú pestovanými sklonmi, a náš Jakub preberá veľa nových zlých aktivít a návykov z takéhoto životného štýlu. Dokážete si uvedomiť, že keď teraz Jakub príde k úpätiu kríža... A mimochodom, **Božia milosť je dostatočná** aj pre záchranu Jakuba. {2 Kor 12,9} Áno, je! Uvedomujete si, že keď teraz Jakub príde k úpätiu kríža, že bude mať oveľa silnejší protichodný činiteľ, s ktorým musí od toho dňa bojovať, než Ján?

Teraz, kto je Ján? Jána splodili nábožní rodičia, rodičia, ktorí zvíťazili. A podľa zákona dedičnosti, Ján má obrovskú výhodu pokiaľ ide o to, čo zdedil. Teraz však prosím, nepochopte ma zle. Navrhujem, že ak si „*veľmi dobre vyberieme svojich rodičov*“, môžeme sa narodiť bez sklonov, alebo inklinácií k hriechu? Nie moji drahí priatelia, nikto sa nemôže *druhýkrát narodiť*. Áno, môžeme mať obrovskú výhodu oveľa menšieho sklonu k zlu, keď nás počnú zbožní rodičia. Ale všetci; koľkí z nás? Všetci máme sklon k zlu, **ktorého sile bez pomoci nevieme odolať**. Všimnite si ako nám to inšpirácia jasne hovorí. Je to hore na strane 46. Citát z knihy **Education, s. 29 {Výchova s. 24}**: „**Následky jedenia zo stromu poznania dobra a zla sú zrejmé zo skúseností každého človeka...**“ To zahŕňa aj Jakuba a Jána. „**Následky jedenia zo stromu poznania dobra a zla sú zrejmé zo skúseností každého človeka. Už v jeho prirodzenosti je sklon k zlému, sila, ktorej sám nemôže odolať.**“ Dokonca i Ján má sklon, k čomu? „**Sklon k zlému, sile, ktorej sám nemôže odolať.**“

No sledujte ďalej: Ten sklon k zlému môže byť podstatne viac, alebo menej radikálny. My všetci, ako potomkovia Adama, ktorý jedol zo stromu poznania dobra a zla, budeme mať neodvratne sklon k zlému. Ale čo je to, čo určuje aký zásadný ten sklon je? Čo je to, čo určuje k akému konkrétnemu druhu zla máme sklon? Sú to naši najbližší predkovia. „**Navštevujem nepravosť otcov nasynoch,**“ ako?

„...do tretieho i štvrtého pokolenia.“ {2Moj 20,5} Tu to máte. Toto určuje konkrétny sklon k zlému, ktorý každý z nás dostal ako dedičstvo. Sú to naši najbližší predkovia.

A mimochodom, je dôležité brať to do úvahy? Je? Moji drahí priatelia... **Testimonies {Svedectvá}, zv. 4, s. 439: „Uvedom si, že povahové sklony sa prenášajú z rodičov na deti. Vážne o týchto veciach uvažuj, a potom sa v bázni Božej vyzbroj zbraňami, potrebnými k životnému zápasu s dedičnými sklonmi. Pritom nenapodobňuj nikoho iného, než božský Vzor. Ak chceš dosiahnuť úspech, musíš pracovať vytrvalo a horlivo. Budeš musieť zvíťaziť sám nad sebou,“** Nad kým musíte zvíťaziť? Nad sebou. „...čo bude boj, zo všetkých najťažší. Neospravedlňovaný odpor k vlastným cestám a tvojim špatným návykom ti zaručí cenné a trvalé víťazstvo.“

Milí priatelia, to bude boj. Bude to boj obzvlášť pre koho? Pre Jakuba. Vráťme sa teraz k Jánovi. Ešte sme s ním neskončili. Tí istí nábožní rodičia, ktorí ho zvýhodnili prostredníctvom zákona dedičnosti, poväčšine ho budú naďalej zvýhodňovať, uplatňovaním Božej disciplíny v jeho výchove. Správne? Áno. So zdravým úsudkom a svedomito ho budú chrániť, pred zlými vplyvmi na jeho mladú, vnímavú myseľ. Neuposadia ho pred televízor. Ale mu budú rozprávať drahocenné príbehy z Božieho Slova, a o láske Ježiša. A budú ho chrániť pred negatívnym vplyvom zlých spoločníkov. Budú starostlivo sledovať s kým sa priateli, lebo chápu ten silný vplyv, ktorý budú na neho mať jeho rovesníci. A vo veľmi mladom veku ho privedú k úpätiu križa a zažije skutočné obrátenie. Teraz vidíte, že Ján nebude mať taký hrozivý protichodný činiteľ, s ktorým bude musieť bojovať, keď príde na **staré zvyky a dedičné sklony**, ako Jakub? Vidíte to?

Teraz, moji milí priatelia, prečo sme to takto rozvíjali? Z niekoľkých dôvodov: V prvom rade, prosím pochopte, že potrebujeme vziať tieto veci do úvahy vzhľadom k tomu, ako to ovplyvní naše vzájomné vzťahy. Rád by som to zopakoval. Potrebujeme vziať tieto veci do úvahy, kvôli čomu? Pretože to ovplyvňuje naše vzájomné vzťahy. Vidíte, je to skutočná, skutočná výzva pre Jánov, aby boli trpezliví s Jakubmi. Prečo? Lebo nemajú predstavu o tom, čím prechádzajú. Počujete čo vám hovorím? A mimochodom, viete čo je skutočne výzvou? Keď sa niekto na konci Jánovej škály, spojí v manželskom zväzku s niekým z konca Jakubovej škály. Je to ozajstná výzva a stáva sa to. Berie Boh tieto veci do úvahy vo vzťahu k nám? Berie? Určite, milí priatelia, určite.

Teraz ma prosím, nepochopte zle. Povie Boh Jakubovi: „*Vieš čo, ty si v obrovskej nevýhode, no poviem ti niečo. Ja budem proste prižmurovať oči. Budem prehliadať to holdovanie. Pôjdeme ďalej a necháme ťa tomu holdovať.*“? Bude to tak ako hovorím? Nie, určite nie. Ale hovorím vám toto, milí priatelia: „**Kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozmnožila milosť.**“ {Rim 5,20} Počujem „amen“? {Amen.} Jakub, dodaj si odvahu! Nezáleží na tom, v akej si nevýhode, z hľadiska svojich zdedených a pestovaných sklonov k zlému, je Jeho milosť dostatočná. Počúvajte toto krásne zaslúbenie. Chceme ho zdieľať s Jakubom. A možno tu dnes večer nejaký je. Dolu na strane 45, citát z **Desire of Ages, s. 440 {Cesta lásky, s. 288}: „Anjeli slávy, ktorí stále hľadajú na tvár nebeského Otca, radostne slúžia jeho deťom. Zvlášť sa starajú o ľudí ustrašených a povahovo,“** akých? „...narušených. Anjeli sú vždy prítomní tam, kde je ich treba najviac, kde ľudia vedú najťažší boj s vlastným ja a zápasia v najťažších podmienkach. Kristovi skutoční spolupracovníci budú práve tu pomáhať.“ Počujete to Jánovia? Musíme mať zvláštnu trpezlivosť s Jakubmi. Počujem „amen“? {Amen.} Boh ju má, Boh ju má.

Teraz rýchlo, či už ste Jakub, alebo Ján... Alebo niekde v prostriedku a pochopili ste, čo sme práve robili. Ilustrovali sme extrém. Väčšina z nás je niekde medzi týmito dvomi extrémami, správne? Niektorí z nás môžu byť práve v strede, niektorí z nás môžu mať sklon k Jakubovej strane tejto škály, niektorí z nás môžu mať sklon k Jánovej strane. No či už ste Jakub, alebo Ján, alebo niekto medzi tým, ako dlho budete musieť bojovať s protichodným činiteľom, nazývaným telo? Ako dlho? Až do smrti, alebo oslávenia, podľa toho, čo príde skôr. Drahí priatelia, dovoľte mi toto pevne zafixovať, prosím,

pochopíte. Budeme musieť bojovať s protichodným činiteľom nazývaným telo, s tým starým človekom, až do smrti, alebo oslávenia, podľa toho, čo príde skôr. Pozrite, počúvajte ma.

Chcem povedať zásadný výrok a trvám na tom, že je pravdivý. Prečo musíme neustále bojovať s tým starým človekom? S tou telesnou prirodzenosťou? Lebo ten starý človek sa nikdy neobrátí. Počuli ste, čo som práve povedal? Ten starý človek sa, čo? Nikdy neobrátí. Práve preto ho nechávate **každý deň umierať**. {1 Kor 15,31} Musíte ho prekonávať, až do chvíle, keď „razom, v okamihu,“ {1 Kor 15,51} bude konečne vyhubený a dostanete sväté telo. Pozrite priatelia, neexistuje nič také ako „sväté telo“ skôr než budeme oslávení. Práve preto ty a ja musíme ukrižovať telo s jeho vášňami a túžbami každý jeden deň. Počujem „amen“? {Amen.} Ak by sa niekedy obrátil, nemuseli by ste to robiť. Ale on obrátený nebude! Táto dimenzia vašej prirodzenosti je nenapraviteľne proti, nenapraviteľne proti vôli a zvrchovanosti Boha. Preto to musíte prekonávať každý jeden deň svojho života. Počujem „amen“? {Amen.} Rozumiete tomu?

Všimnite si, ako tento boj pokračuje a prebieha.

Testimonies {Svedectvá}, zv. 4, s. 439: „Vyzbroj sa zbraňami, potrebnými k celoživotnému zápasu s dedičnými sklonmi...“ Akému zápasu? Celoživotnému.

Testimonies {Svedectvá}, zv. 2, s. 479: „Neustály boj proti telesnej mysli, musí byť udržiavaný...“ Aký boj? Neustály boj.

Testimonies {Svedectvá}, zv. 3, s. 537, počúvajte tento citát: „Boh formuje srdce na niečo Jemu čoraz podobnejšie. A napriek tomu to naše sebecké ja sa neustále dožaduje víťazstva.“

Fíha, ľudský rozum by povedal: „Nuž, ak Boh, viete, ak Boh modeluje moje srdce na niečo čoraz viac Jemu podobné, potom by som mal stále menej a menej vzdorovať, až by som bol nakoniec taký svätý, že by som už v sebe nemal žiadny odpor voči Nemu.“ Nepovedal by toto ľudský rozum? Moji drahí priatelia, neverte ľudskému rozumu. Áno, Boh formuje vaše srdce, vašu novú prirodzenosť stále viac a viac na Svoj obraz, ale ešte stále máte, čo? Tú starú prirodzenosť a toho starého človeka, ktorý sa vôbec neobrátí. A on vám vždy bude vzdorovať. Práve preto, hoci „**Boh formuje srdce na niečo čoraz viac Jemu podobné, napriek tomu to naše sebecké ja sa neustále dožaduje,**“ čoho? „víťazstva.“ Poznáte to z vlastnej skúsenosti, ak ste sa naozaj znova narodili a naozaj bojujete dobrý boj viery.

Tu je iný citát z **Acts of the Apostles, s. 565 {Poslovia nádeje, s. 325}: „Jeho deti... musia neustále bojovať proti svojmu sebeckému.“** Aké slovo znovu počujete? **Neustále, neustále, neustále.**

Tu je ďalší citát z **Review and Herald, 30. máj 1882: „Denne musíme zápasit' s vonkajším zlom a,“** s čím ešte? „...s vnútorným hriechom.“ „Denne musíme zápasit' s vonkajším zlom,“ áno, ale s čím ešte? „...s vnútorným hriechom.“

Čo je to ten vnútorný hriech? Je to ten koreň - H-R-I-E-CH s veľkými písmenami, tá hriešna prirodzenosť, tá sebecká prirodzenosť. Hoci už nevládne, ešte stále, čo? Zostáva. No nie je spokojný s tým, že iba zostáva, takže musíme **denne bojovať proti vnútornému hriechu**, lebo sa neustále pokúša znovu posadiť na trón.

Tu je jeden citát, ktorý si obzvlášť cením, lebo označuje nielen začiatok boja, ale označuje tiež finále, vyjadruje celý priebeh. Počúvajte pozorne. **Review and Herald, 29. november 1887: „Od kríža,“** k čomu? „...ku korune,“ symbolický jazyk. Ešte sa k tomu vrátíme a vysvetlíme si to. „**Od kríža ku korune treba vykonať naliehavú prácu. Je to zápas s vrodenným hriechom; je to zápas proti vonkajšiemu zlu. Život kresťana je boj a pochod. No poďme vpred, lebo sa usilujeme o nesmrteľnú korunu.**“ Vidíte ten obraz? Aké je trvanie boja? Kedy začal? Pod **krížom**. Čo symbolizuje? **Obrátenie**. {AA 246.1} Práve o tom sme hovorili minulý večer, alebo včera. Keď sme vedení zákonom a priťahovaní Baránkom, a keď kričíme: „**Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov**

priameho ducha v mojom vnútri.“ {Ž 51,12} To je miesto, kde sme sa obrátili; kde sme sa znovu narodili. A vtedy ten boj, čo? Iba začína. Nech vás Boh žehná! Viete, tak veľa ľudí si myslí, že keď sa už obrátili, tak ich boj skončil. V žiadnom prípade! Ten boj vtedy iba začína, ten duchovný boj, boj o ovládnutie mysle. Nemôžete bojovať ten boj, kým nedostanete novú myseľ.

A ten boj pokračuje, až dokedy? **Od kríža až k čomu? ...ku korune.** Čo je to koruna? Je to tá koruna nesmrteľnosti, tá koruna neporušiteľnosti. To je to, čo dostaneme „razom, v okamihu, pri,“ čom? „...pri zatrúbení.“ {1 Kor 15,51} Počujem „amen“? {Amen.} **Od kríža ku korune je to zápas, s čím? S vrozeným hriechom.**

Teraz, čo to ten „vrozený hriech“ je? **Historical Sketches, s. 138: „Sebeckto je votkané do našej samotnej podstaty. Dostalo sa to k nám ako dedičstvo...“** Toto je ten „vrozený hriech“. A s tou sebeckou prirodzenosťou budeme musieť bojovať počas celého kresťanského života. Nech vás Boh žehná, ak to znie zastrešujúco, prosím, potrebujeme sa vrátiť späť a spoločne ďalej uvažovať o tom, v čom to je, že môžeme nie len bojovať a víťaziť, ale vďaka tomu byť pritom aj požehnaní. A trvám na tom, že je tam požehnanie **v boji** a víťazstvách **dobrého boja viery**, {1 Tim 6,12} proti protichodnému činiteľu, nazývanému telo. Ale povstaňme k modlitbe, a potom po krátkej prestávke budeme pokračovať v našom štúdiu.

Otče v nebesiach, veľmi Ti ďakujeme, že nám pomáhaš lepšie rozumieť tomu, čo nás brzdí, keď bežíme dopredu a snažíme sa spolupracovať s Duchom Svätým, aby sme boli menení od slávy k sláve obnovou našich myslí. Prebýva v nás protichodný činiteľ nazývaný telo, a ten nás brzdí na každom kroku našej cesty. Telo si neustále pestuje svoje túžby proti našej duchovnej prirodzenosti. Ale Pane uč nás prosím, nielen ako ho prekonať, ale pomôž sa nám tiež naučiť, že ak tak budeme robiť, prijmeme úžasné požehnanie. A to je aj dôvod prečo si dovolil, aby ten protichodný činiteľ zostal v nás a preto nám dávaš dostatočnú milosť, ktorá mu nedovolí vládnuť. Pomáhaj nám chápať tieto veci, ako pokračujeme v našom štúdiu, to je naša prosba v Ježišovom mene. Amen. Ďakujem vám, milí priatelia.